

[Ministeren for kulturelle anliggender]

gerne skulle gå hurtigt, men arbejdet skal jo altså gøres, og jeg mener ikke, jeg er i stand til at sætte en absolut tidsfrist på, men jeg kan da sige til hr. Tinning, at jeg så afgjort forestiller mig, at afslutningstidspunktet skal ligge væsentligt før både 1987 og 1988.

Sammensætningen er ikke aftalt eller fastlagt på nogen måde. Det vil være helt indlysende, at idrætten skal repræsenteres, at de kommunale organisationer skal repræsenteres, at de berørte ministerier – jeg tror, der var en i dag, der nævnte 4 forskellige ministerier, der har med idrætten at gøre – naturligvis skal sidde i udvalget, og så skal vi på en eller anden måde have sikret, at vi får et udvalg, der er tilstrækkelig lille til, at det er arbejdsdygtigt, og tilstrækkelig stort til, at vi får alle elementer belyst. Her tænker jeg selvfølgelig på handicapidrætten, som jeg jo også har fået henvendelse fra, men der vil også være andre, f.eks. pensionistidrætten, som vil føle, at de har nogle specielle opgaver at løse og nogle specielle problemer at tumle med. De må naturligvis for alles vedkommende under en eller anden form kanaliseres ind i dette udvalg.

Til slut vil jeg gerne takke ordførerne. Der er blevet sagt mange pæne ord om breddeidrætten i dag; det er både glædeligt, og det er fortjent. Jeg håber ikke, at det nu igen skal resultere i, at man i idrættens forskellige blade kan læse, at det var det sædvanlige bla-bla, og at det var noget, som man bare har sagt hver eneste gang. Jeg synes, man skal tage denne debat som et vældig godt og vældig konstruktivt oplæg til det udvalgsarbejde, som skal finde sted, et udvalgsarbejde, som idrætten jo selv har anbefalet ud fra det øjensynlig manglende kendskab, man mener politikerne har til breddeidrættens vilkår. Jeg må sige, det manglende kendskab føler jeg ikke er blevet dokumenteret i dag. Jeg mener tværtimod, at der er kommet mange gode tanker frem, som nu vil indgå i arbejdet. Jeg håber naturligvis, at udvalget meget hurtigt kan nedsættes, og så hurtigt som det overhovedet er muligt, vil resultatet af dets arbejde blive fremlagt her i folketinget igen.

Jimmy Stahr (S):

Nu er vi jo blevet så venlige, så jeg vil starte med at takke kulturministeren for svaret og for den ros, som flere ordførere har

fået. Det kan være, det også har omfattet mig. Jeg vil lige sige, at da jeg sagde noget om pengene, var det med fuldt overlæg, at det var undervisningsministeren, jeg kaldte en ulv, mens jeg nærmest kaldte kulturministeren en Rødhætte for jeg er bange for, at der kan ske både det ene og det andet i denne sammenhæng. Jeg ville gerne have troet på det, hvis ministeren havde skrevet noget om nogle penge i sin redegørelse, så kan ministeren tro det eller lade være, men jeg har faktisk så meget tillid til ministeren.

Det, der selvfølgelig bekymrer mig, er, at det faktisk ikke står i redegørelsen. Det er så et indirekte svar til hr. Tinning om, at jeg er helt klar over, at det her kommer til at koste penge, hvis det skal være godt, og det er socialdemokratiet villig til at ofre, også gerne mere end det eller gerne meget mere end det, vi ofrede på eliteidrætten, som jo ikke var noget stort beløb i virkeligheden. Men nu behøver vi ikke at tage hele diskussionen om, hvor stort det var, op endnu en gang. Jeg mener, at breddeidrætten fortjener disse ting, og hvor vi så skal finde dem, det hjælpes vi ad med at finde ud af, for selvfølgelig skal pengene findes et andet sted.

Det, der rystede mig mest i ministerens svar, det var alene det, at 1988 blev nævnt. Så hørte jeg godt, at ministeren senere hen også tog afstand fra 1987. Jeg ville jo gerne have hørt, at man også tog afstand fra 1986, men det er der måske ikke mulighed for.

Så tror jeg nok, at ministeren – vores folkelige idrætsorganisationer, vores 4 store idrætsorganisationer i al ære – når nu ministeren sidder i enrum og skal sammensætte dette udvalg, måske skal prøve at gå lidt ud over den sædvanlige sammensætning. Nu ville ministeren ikke sige, hvordan sammensætningen skulle være, men jeg er lige ved at tro, at jeg kunne fortælle sammensætningen stort set, hvis det var den sædvanlige, vi skulle have. Nu har vi jo bevæget os ind på ting, der ligger et stykke ud over organisationerne, så lad os dog tage nogle mennesker ind, som ikke nødvendigvis hører til de 24 eller 27, vi plejer at remse op, og som de fleste af os kender indtil hudløshed. Vi kan jo faktisk så også sætte navne på dem med det samme, vi kender dem jo. Men jeg ville godt se et par andre navne ind imellem.

Så skal jeg til slut sige, at ministerens bekymring for, hvad der nu står i idrættens bla-